هوالأبهی

جناب سمندر نار موقدهٔ ربّانیّه علیه بهآء اللّه الأبهی ملاحظه نمایند

هوالأبهی

الحمد للّه الّذی تجلّی بجماله و ظهر بعظمة جلاله و اشرق بنور وجهه و لاح بضیآء طلعته و نوّر الکائنات بطلوع صبح صفاته فانصعق الطّوریّون فی سینآء الأمر و تحیّرت الرّبّیّون فی بقعة القدس و خرّوا مغشیّا و انصعقوا الرّاسخون ثمّ افاقوا و قالوا سبحانک انّنا تبنا الیک و انّک انت التّوّاب الرّحیم ای ربّ کشفت الغطآء و القیت القناع و تجلّیت علی کلّ الاقطاع و نوّرت الأرجآء و فتحت منّا البصائر و الأبصار و رزقتنا مشاهدة تلک الأنوار و شققت منّا الآذان و اسمعتنا ندائک بالسّرّ و الاجهار و شرحت منّا الصّدور و هتکت لنا عن سرّ امرک السّتور و اوقدت فی زجاجات القلوب مصابیح النّور و رفعت المستضعفین من حضیض الذّلّ و الهوان الی اوج العرفان و جعلتهم ائمّة و جعلتهم الوارثین و البهآء السّاطع اللّامع الباهر من الملکوت الأبهی تغشی و تجلّل السّدرة المنتهی و المسجد الأقصی و الهیکل المکرّم الّذی خضع لسلطانه السّلطة الکبری و ذلّت الرّقاب لعظمته و عنت الوجوه لقدرته الّتی احاطت الأرض و السّمآء ع ع

یا سمندر الملتهب فی النّار الموقدة فی الشّجرة المبارکة النّابتة فی اعلی الطّور قد رتّلت آیات شکرک للرّبّ الغفور و تلوت کتابک بألحان تنشرح منها الصّدور و استنشقت من ریاض معانیها نفحة الزّهور و ارتشفت من حیاض مضامینها عذباً فراتاً نابعاً من امواج تأیید البحور عند ذلک اطلقت اللّسان بالثّنآء ولو لا احصی ثنآء علی ربّی الغفور و شکرت مولائی علی ما ایّد عباده المخلصین علی الاشتغال بذکره و الاشتعال بنار محبّته و الانجذاب بنفحات الأزهار و نسمات الأسحار المنبعثة من حدائق قدسه و انّی لأرجو بوطید الأمل و شدید المنی ان یبعث عباداً فی بلاده کالأطواد الباذخة و الأجبال الشّامخة و الأعلام المتدفّقة الخافقة و الکواکب البازغة اللّامعة من آفاق الوجود بنور الشّهود و تعلو و تسمو علی ممرّ الأیّام مآثرهم و تذیع و تشیع فی الخافقین مفاخرهم و یحسّن منادی الملکوت الأبهی مساعیهم و مشاربهم طوبیهم طوبیهم ع ع

ربّی و ملاذی و ملجئی و مهربی و مناصی قد مددت الیک ایادی التّضرّع و التّذلّل و التّبتّل معتمداً علی حضرة رحمانیّتک متوسّلاً بذیل ردآء فردانیّتک طالباً آملاً عونک و صونک و نصرة جنودک و نجدة جیوشک من افواج ملائکة ملکوتک و کتائب سکّان جبروتک لعبادک الّذین اخلصوا وجوههم لوجهک الکریم و هدوا الی صراطک المستقیم و سلکوا فی منهجک القویم و اشتعلوا بالنّار المتسعّرة فی البقعة المبارکة بنورک المنیر ای ربّ هؤلآء عباد آووا الی کهف رحمانیّتک و وفدوا علی نزل حضرة فردانیّتک و وردوا علی موارد العذب الفرات من معین عنایتک و استظلّوا فی ظلال سدرة موهبتک و التجؤوا الی کهفک المنیع و الملاذ الرّفیع ای ربّ اجعلهم آیاتک الباهرة فی بلادک و رایاتک الخافقة علی رؤوس عبادک و سهامک النّافذة فی صدور اعدائک و سیوفک الشّاهرة اللّامعة فی معامع الاحتجاج مع شناتک و اطلق لسانهم بذکرک و ثنائک و انطقهم بحجّتک و برهانک و اجعلهم دلائل یوم ظهورک و رسائل ملکوتک و اجعل لهم لسان صدق فی الآخرین ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۷ ژانویه ۲۰۲۴، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر